

Служене

Размишление.

„Ако имамъ всичкото знание и всичката вѣра, а любовъ нѣмамъ, нищо не съмъ.“ (— 2 ст.).

„Любовъта дълготърпи, благосклонна е; любовъта не завижда; любовъта не се превъзнася, не се гордѣе.“ (— 4 ст.).

„Любовъта не дири своето си.“ (— 5 ст.).

„Любовъта никога не отпада.“ (— 8 ст.).

— Когато отпадне, когато изгуби разположението си, човѣкъ мисли, че е изгубилъ любовъта си. Щомъ отпада, човѣкъ не е ималъ любовъ. Има една любовъ, която никога не отпада — тя е Божията Любовъ. Има едно небе, което никога не се засѣнчва отъ облаци — то е Божественото небе. Божията Любовъ се извява чрезъ това небе. Видите ли, че небето на нѣкой човѣкъ е облачно, знайте, че чрезъ него се проявява човѣшката, т. е. неразбраната любовъ. Презъ тази любовъ слънцето не се вижда. Колкото да искате да го видите, не можете — облаци го засѣнчватъ.

Като ученици, отъ васъ се иска самообладание, да не се забравяте нито въ радо-